

РЕШЕНИЕ

№ 8083

гр. София, 30.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Мария Стоева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7529** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 129750/22.06.2022 г. по описа на Софийски районен съд от Кмета на Столична община - район „М.“, срещу решение № 6058/07.06.2022 г., постановено по гр. д. № 52280/2021 г. по описа на СРС, 48 с-в, с което е отменен по жалба вх. № 29031/19.08.2021 г., подадена от П. В. П., отказ на кмета на район „М.“ - Столична община да издаде удостоверения и скици по чл. 13, ал. 4 и ал. 5 ППЗСПЗЗ за поземлени имоти с пл. № 3943, поискани със заявление вх. № РМЛ21 – КД00 – 54 от 29.06.2021 г., като преписката е върната на кмета на Столична община, район „М.“ за продължаване на производството по издаване на исканите удостоверение и скица.

В касационната жалба се поддържа, че обжалваното решение е неправилно, необосновано и незаконосъобразно, поради което се претендира отмяната му.

В проведеното по делото открито заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, се явява лично, като оспорва касационната жалба и поддържа отговора на касационната жалба. Заинтересованата страна Ю. Е. П. поддържа становището на ответника.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата, поради което счита, че следва да бъде оставена без уважение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок и от надлежна страна, поради което и е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решението е постановено при правилно приложение на материалния закон, като не са налице касационни основания за отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

Съображенията за това са следните:

Производството пред Софийския районен съд е образувано по жалба на П. В. П. срещу отказ на кмета на район „М.“ - Столична община да издаде удостоверения и скици по чл. 13, ал. 4 и ал. 5 ППЗСПЗЗ за поземлени имоти с пл. № 3943, пл. № 2437 и пл. № 2438, поискани със заявление вх. № РМЛ21-КД00-53 и вх. № РМЛ21-КД00-54 от 29.06.2021 г.

С влязло в сила на 07.02.2022 г. определение № 1814/20.01.2022 г., постановено по гр. д. № 52280/2021 г. по описа на СРС, 48 с-в, жалбата срещу отказ на кмета на район „М.“ – Столична община да издаде удостоверения и скици по чл.13, ал. 4 и ал. 5 ППЗСПЗЗ за поземлени имоти с пл. № 2437 и пл. № 2438 е оставена без разглеждане поради оттеглението от жалбоподателя оспорване, като производството е прекратено в тази част.

С атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактичката обстановка, като е приел, че на 29.06.2021 г. Е. Б. П. е подал заявление с вх. № РМЛ21-КД00-54, с което е поискал издаване на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4 и 5 ППЗСПЗЗ за имот с пл. № 3943, к.д. № 577 от кадастралния план от 1939 г., представляващ земеделска земя с площ от 2644 кв.м., находящ се в местността „Напоително поле“, в землището на с. „Дървеница“, който имот понастоящем попада в урбанизирана територия, определена със ЗРП на местността „Студентски град“. В заявлението е било посочено, че удостоверението е необходимо да послужи пред ОСЗ „З.“ с цел произнасяне по адм. преписка № 40/1991 г.

По преписката е представено удостоверение с изх. № ПО-15-7012- 4/15.06.2021 г., издадено от ОСЗ „З.“, с което е посочено, че ОСЗ не се е произнесла с решение за имот с пл. № 3943 от кад. план от 1939 г., к.л. № 577 по образувана адм. преписка по ЗСПЗЗ с вх. № 40/91 г. на наследниците на П. В. Г.. Посочено е, че това удостоверение се издава на Е. П., за да послужи за снабдяване със скица и удостоверение по чл. 13, ал. 4 и 5 ППЗСПЗЗ.

Представено е удостоверение с изх.№ 1306/09.05.1996 г., издадено на основание чл. 13, ал. 4 ППЗСПЗЗ, от чието съдържание се установява, че същото е издадено в полза на Б. В. и касае имот с пл. № 3943, к.д. № 577, който имот попада в чертите на ЗРП на[жк]. Съдът е приел, че липсват данни към удостоверението да е издадена скица по чл. 13, ал. 4 и 6 ППЗСПЗЗ.

Представено е удостоверение с изх. № 94-00-2929/14.06.2021 г., издадено от Г. – [населено място], в чието съдържание е посочено, че ПИ с пл. № 3943, к.л. № 16 от стар кад. план, м. „Напоително поле“, емисия 1939 г. попада в ПИ с идентификатор 68134.4082.306 и 68134.4082.308 от кад. карта на район „М.“, одобрена със Заповед № РД-18-15/06.03.2009 г. на изп. директор на АГКК, както и попада в УПИ I – 306 – за комплексно жилищно строителство, УПИ II – 308 – за ОДЗ, УПИ-III – за озеленяване, УПИ-IV – 306 – за комплексно жилищно строителство, УПИ-V – 306 – за трафопост от кв. 15 по действащ РП на м. „М. 1“, одобрен с Решение № 551 по Протокол № 45/29.07.2009 г. на СОС.

От представеното удостоверение за наследници с изх. № РСЦ21-УГ01-1143/05.03.2021 г., издадено от СО - район „С.“, се установява, че П. В. Г. е починал на 31.08.1987 г., като е оставил за свои наследници по закон сина си Б. В. и преживялата си съпруга С. Г., починала на 13.10.1994 г.

От представеното към заявлението удостоверение за наследници с изх. №РСТ21-УГ01-628 от 28.01.2021 г., издадено от СО, район „Студентски“ се установява, че Б. В. е починал на 25.09.2013 г., като е оставил за наследници по закон преживялата си съпруга Н. Б. В. /починала на 15.12.2019 г. с наследник по закон Е. Б. П./ и децата си Е. П. и Р. Б. П. /починал на 29.07.2017 г. с наследник по закон Е. П./.

Видно от представеното удостоверение за наследници с изх. № РСТ21- УГ01-5155 от 13.07.2021 г., издадено от СО, район „Студентски“ заявителят Е. П. е починал на 08.07.2021 г., като е оставил наследници по закон сина си Ю. Е. П. и преживялата си съпруга П. В. П..

В писмо от 21.07.2021 г., издадено от кмета на район „М.“ и адресирано до заявителя Е. П. и ОСЗ „З.“, е посочено, че за поземлен имот с пл. № 3943 е издадено удостоверение с № 1306/09.05.1996 г. по чл. 13, ал. 4 ППЗСПЗЗ, а същевременно липсвали доказателства да е възобновено административното производство. Поради това се сочи, че липсва правно основание за издаване на ново удостоверение по чл. 13, ал. 4 и 5 ППЗСПЗЗ. Писмо с идентично съдържание, обективиращо изричен отказ за издаване на исканите документи, е изпратено на 24.08.2021 г. и до наследника на заявителя – П. В. П..

С писмо с изх. № РД-12-04-9396-2/17.08.2021 г., подадено от началника на ОСЗ „З.“ и получено при административния орган СО - район „М.“ на 23.08.2021 г., са изложени съображения, че липсва издадена скица по чл. 13, ал. 4 ППЗСПЗЗ, която е неразделна част към удостоверението по чл. 13 ППЗСПЗЗ. Поради това е отправено отново искане до Столична община, район „М.“ служебно да издаде скица и удостоверение по чл. 13 ППЗСПЗЗ, които са необходими за приключване на процедурата по възстановяване на собствеността върху имота.

Съгласно чл. 11, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ППЗСПЗЗ/ общинската служба по земеделие постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии въз основа на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 и чл. 13а. За да бъдат издадени същите, следва да бъде проведено производство по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. В това производство се определя застроената, респ., свободната от застрояване част на имота. Искането за издаване на скица и удостоверение по чл. 13 от ППЗСПЗЗ съдържа в себе си имплицитно и искане за издаване на решение на техническата служба на общината и заповед на кмета за одобрението му по чл. 11, ал. 4 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/, тъй като същите не могат да бъдат издадени, без да има издадена и влязла в сила заповед на кмета по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ.

Според разпоредбата на чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ удостоверението, издадено от техническата служба на общината, когато се иска възстановяване на правото на собственост върху имоти в урбанизираните територии, следва да съдържа: сведение, че имотът е нанесен или не е нанесен в кадастралния план на населеното място, номера и размера на имота според кадастралния план, необходимите площи за функционирането на сградите, за които се дължи обезщетение по чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ, както и размера на свободните площи, подлежащи на възстановяване /а тези

данни се определят по реда на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ /, информация учредено ли е право на строеж и дали строежът на законно разрешената сграда е започнал в срока по чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ и ограниченията на собствеността с посочване на основанията за това. Производството по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е междинно производство на производството по възстановяване правото на собственост върху земеделски земи в строителните граници на населените места, участници в което са заявителите искането за земеделска реституция и кметът на общината. В това производство техническата служба на общината, респ. кметът на общината, са компетентни да определят единствено застроената и незастроената площ на имота, заявен за възстановяване по реда на ЗСПЗЗ, съобразно съществуващото фактическо положение.

В конкретния случай с подаване на заявлението си за издаване на удостоверение и скица по чл. 13 ППЗСПЗЗ в действителност жалбоподателят е представил и удостоверение с изх. № ПО-15-7012-4/15.06.2021 г., издадено от ОСЗ „З.“, видно от което, производството по възстановяване собствеността върху процесния имот е все още висящо, както и че изготвянето на актуална скица и удостоверение по чл. 13, ал. 4 и 5 ППЗСПЗЗ е необходимо за произнасяне с решение от страна на ОСЗ „З.“. Във връзка с това настоящият състав на АССГ споделя изводите на Софийския районен съд, че така издаденото удостоверение обвързва органа по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 ППЗСПЗЗ по същия начин, по който би го обвързвало пряко искане от страна на ОСЗ – „З.“, отправено по реда на чл. 13, ал. 4, изр. 2 ППЗСПЗЗ. При наличието на тези данни кметът на общината не може да извършва преценка какво по вид и основание производство се провежда пред ОСЗ - дали се касае за процедура по чл. 14, ал. 7 ЗСПЗЗ или за друго производство, дали са спазени законовите срокове и предпоставки, както и за допустимост и законосъобразност на производството. Тези обстоятелства рефлектират върху валидността, респективно законосъобразността на крайния акт на ОСЗ, но не подлежат на контрол от страна на кмета на общината при преценката относно издаване на изисканите актове. Законодателят не е уредил правомощия на кмета на общината /респ., кмета на района/ да следи за законосъобразността на действията и актовете на общинската служба по земеделие. След като органът, на когото е възложено разглеждането и приключването на производството с окончателен акт, е удостоверил пред органа по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 ППЗСПЗЗ, че производството не е приключило и предстои ново произнасяне, за което е необходимо издаването на ново удостоверение и скица, правилно с обжалваното решение Софийският районен съд е приел, че интересът на жалбоподателя не е отпаднал и искането не може да бъде отхвърлено на основание липсата на доказателства за възобновяване на производството.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 6058/07.06.2022 г., постановено по гр. д. № 52280/2021 г. по описа на Софийски районен съд, I ГО, 48 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.